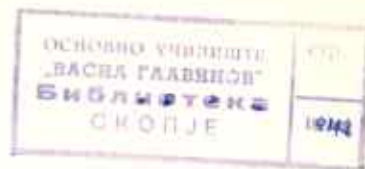

ВИДНОЕ ПОДГОРЕЦ

ВЕСЕЛА АЗБУКА

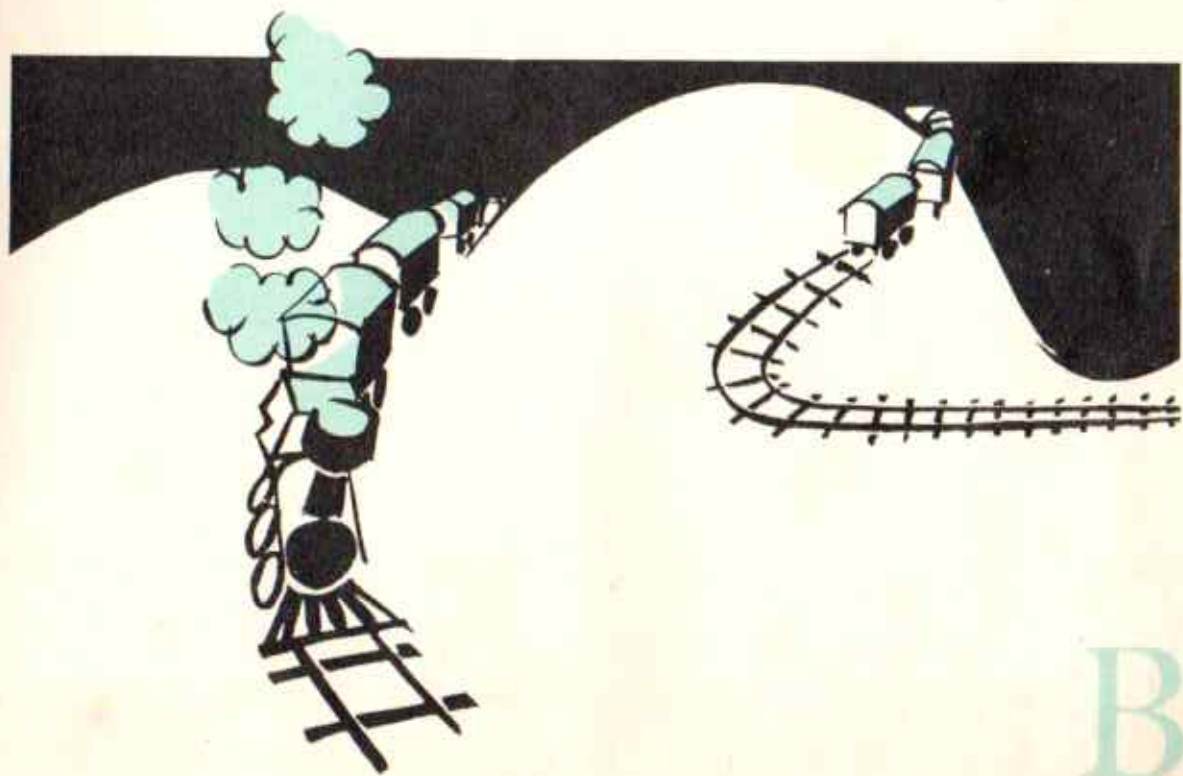
Минаа летните весели игри,
беа ли малку или многу? ...
Птици преселници рекоа збогум!
Есента зрели плодови носи
и секој листец таа го злати.
Буквите в азбучно оро ги фати.

ВО ВОЗОТ

В се возеше со воз
вчера,
од Врандук до Ваљево
со Ване и Вера.

Во вагонот виде вазна
со карамфили полна,
виде везови разни
и вреќа влачена волна.

А низ прозорецот — ливади
со цвеќиња облеани,
врби, волови, врапчиња
и води разлеани.

B

Г

ЕЛА В ЕСЕН

Е е ела витка в есен
со гранки повиени
и еленски рогови
во гората скриени.

Ела, елен, еден, три —
напиши ги веднаш ти!

E

CHG SP 4827/80

ЖАБА И ЖЕЛКА

Ж личи на жаба
в жабуњак што крека.
И на стара желка
што лази крај река.

Не е ни жаба во жабуњак,
ни желка самар што влече.
Ж е само најобична буква —
ниту се вари, ниту се пече.

Ж

ЗАЈАК И ЗЕЛКА

З прилега на зајак
сред зелки што клече,
на скината мрежа од пајак
и на разлутено мече.

Со З започнува зборчето ЗБОР
и зима — бел јорган во двор, р,
па здравец, зумбул,
заб, зоб, зет —
и реди ги уште кои се!

3

3

СВОНИ СВОНЧЕ

С е свонче што свони
и свезда на небо што трепка
и срцала — прозорци за баба,
сместени под белите клепки.

С семне и свиска,
се осртува и свечка.
С е слична на што?
На скината влечка.

S

ИГРА

Со И започнува секоја детска игра
по дворовите, улиците и патиштата.
Со И баба ни плете чорапи и џемпери,
а мама со И ги шие алиштата.

Каде е И — знаете ли вие?
Меѓу небото И земјата се крие.

И

ЈАДИЦА

Ј личи на јадица
без мамец.
Земете обична жица
и направете ја сами!

Ј има богати градини
со јаболки, јаготки
и кајсии слатки.
Но Јана најмногу јаде
вкусни ореови јатки.

J

КОКИЧИЊА

Кокичиња, момичиња —
весели свончиња бели,
никнуваат кога снегот
од зеја се дели.

Кокичиња, момичиња —
бели капки роса,
тие први весници
пролетта ја носат.

K

ЛУЛАЈ ЛУЛКО

Л има крила
и лета:
лебед, лилјак, ластовица . . .
Л е лулка што нè лулее
и лале е што се смее.

Л е лето што нè грее
и леб што ни носи.
Л е лен и лоза родна
и ливада што се коси.

Л

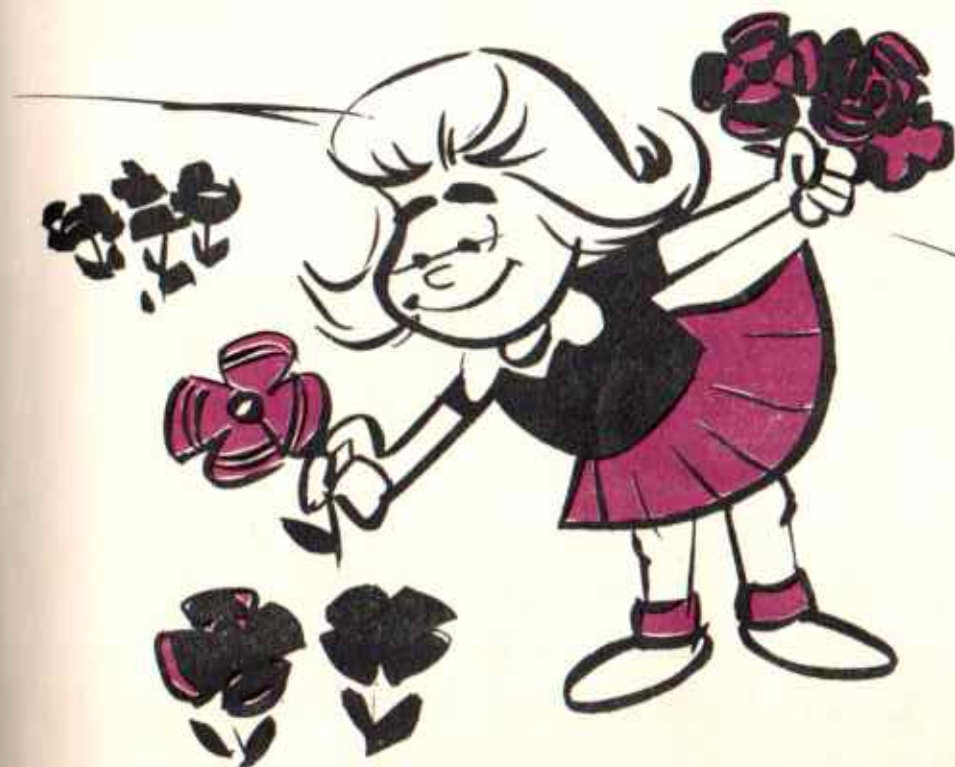

ЉУБИЧИЦА

Љ е најнежната буква во азбуката.
Љ е љубов во срцето мајчино,
Љ е сонце на лицето мајчино,
Љ е солза во окото мајчино.

Љупка бере љубичици сама,
Љупчо личен букет прави —
тоа ќе е најмил дар за мама,
зашто мама утре празник слави.

Ль

МАМА

Погледни ја М и до неа А —
кажи, нели се позлатени?
Како сестричиња за раце фатени
тие го прават зборчето МАМА

М е патека до срцето мајчино,
по неа радоста чекори сама.
Секое дете — без да го учи —
прво го знае зборчето МАМА.

M

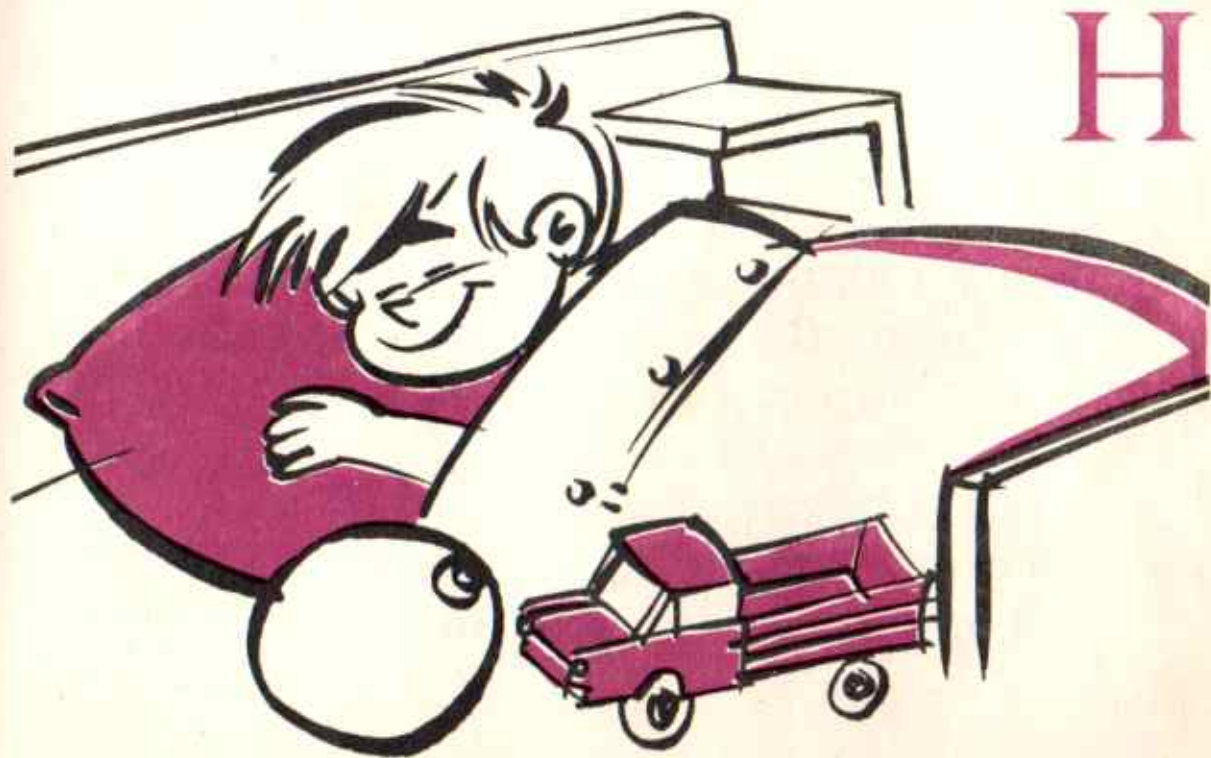
НАНИ НАНИ

Нани, Нино, нани —
мама тихо пее.

Над лулката луна
меко сребро лее.

Нина кротко нани
до зората рана.
Сонот ѝ го чува
миличката мама.

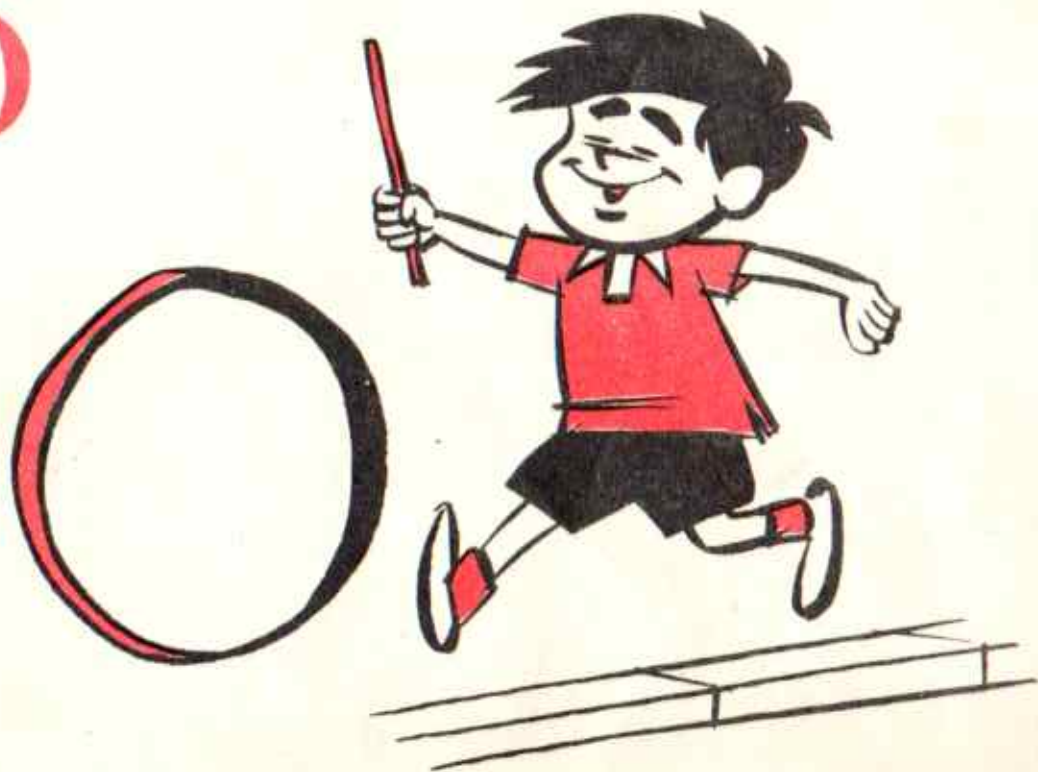
H

ПОТОЧИЊА

Како квачката што си има пилиња,
како мачката што си има мачиња,
како пајката што си има пајчиња,
како мечката што си има мечиња,
така и реката си има дечиња —
палави, весели поскокчиња,
сребрени, брзи поточиња.

O

ПОШТЕНСКА ПОРТА

П е поштенска порта
низ која сите писма
тргнуваат на пат низ светот.

П е полн кафез со птици
и песна без крила што лета.

П е пеперуга шарена
над ливада што цвета.

Π

ДЕДОВИОТ БАСТУН

Р личи на бастунче Р е риба в море
дедо што го носи. и рало што оре . . .

Р е бистра росичка Р е штрк на една нога
облак што ја роси. со клунот под крило.

Радио, ремен, рак,
румен сончев зрак . . .

P

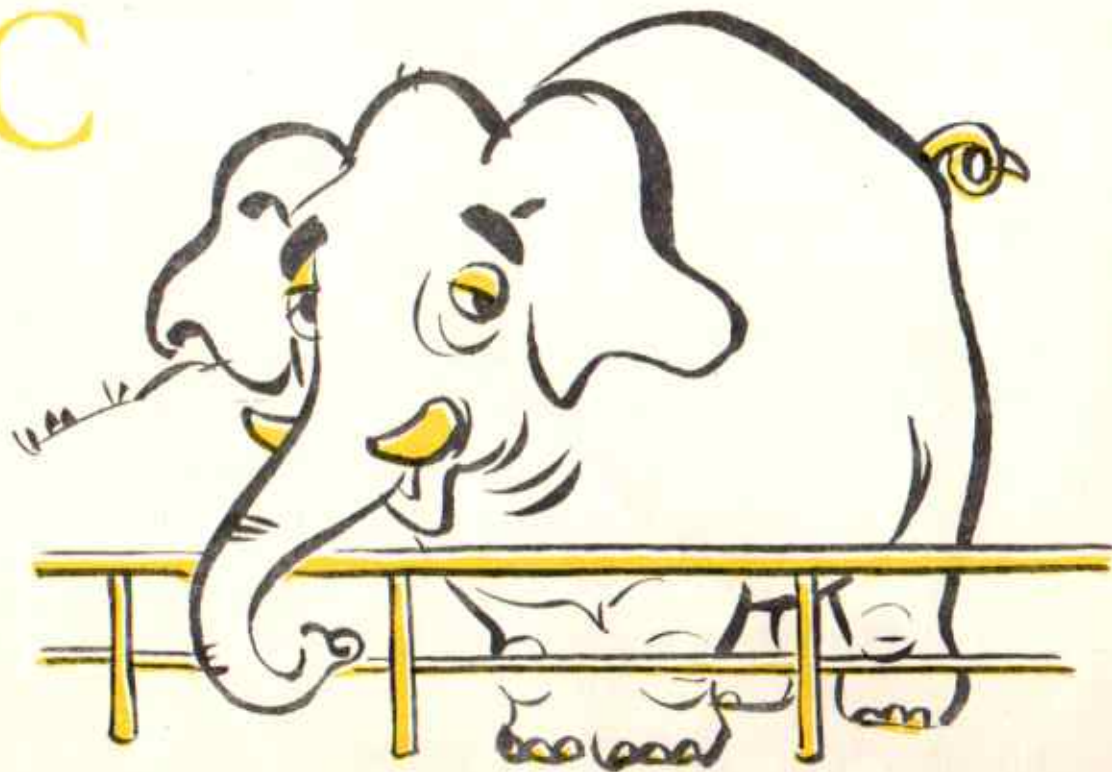

ЗЛАТЕН СРП

Со С Симо трева сече, С е славејче што пее
жнее жито зрело. и сончоглед што се смее.
И небото често вечер С е сон и слон со сурла,
носи златно С на чело. светулка е, искри фрла.

Со С мама ја соли сланината,
со С тате дрва сече.
С е златно јаболко над планината,
од високо што светли и пече.

C

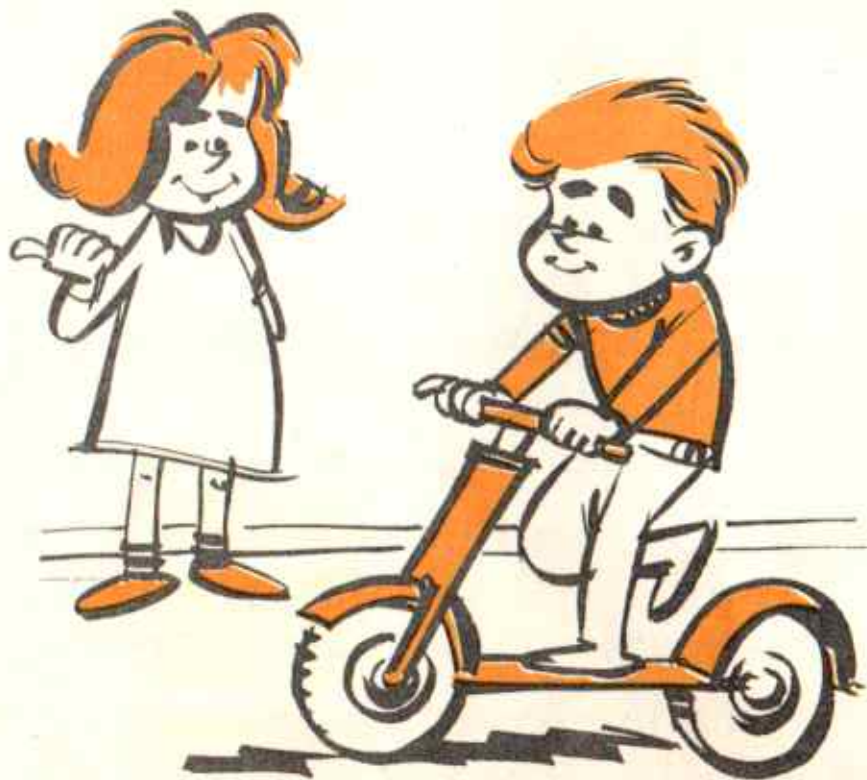
ТРУБА И ТРОТИНЕТ

Трубата е будилник за војниците,
повик за ручок, за вечера.
Кога ќе затруби трубата навечер —
на спиење таа ги тера.

Трубата е поважна од генерал
пред војничкиот строј.
Трубата вели: — Слобода, мир!
Јас сум против секаков „бој“!

А тротинетот е сопатник весел
на секое дете,
на секое дете дури е дете —
и зиме и лете.

T

СНЕЖНИ ШУБАРИ

Ќерамидите се капи
за секоја куќа.
По нив дождот со прстиња
тропа, чука.

Капите на куќите
лете се цреши зрели,
зиме се претвораат во шубари
снежно-бели.

K

УБАВИ ЗБОРОВИ

На ред е сега буквата У.
Добро отворете уши.

Устата е кутивче за забите.
Увото е телефонска слушалка.
Утрото е прозорец на денот.
Умот — азно на убави зборови.

y

ФИФИ

Февруари. Ветар фучи:
— Фиу, фиу, фи!
А малиот фифи трча,
на топло се скри.

Кој е фифи?
— Кученце.
Види му ја сликата!
Дење-ноќе стража чува
пред фабриката.

Φ

ХОР

Христина, Хумо и Хасан
најдобро пеат во хорот.

Пеат песна за пролетта
што плиска сонце во дворот.

X

ЦРНА ПЕСНА

Една црна ноќ
мачор еден црн,
во црниот мрак
се набол на трн,
па мјаукнал црно,
луто фркнал: фрн!
и веднаш се пикнал
во оџакот црн.

Ц

ЏИВЏИК

Џив-џик, џик-џив!
Џивџика врабец сив —
снежната зима си оди,
гладот и ветерот див.

Градината ќе се забради
во зелена шамија . . .
Ланското гнездо ме чека
на старата џамија!

САША И МИШЕ

Саша има машина,
фустанчиња шие
за куклата шарена
во шкафот што спие.

Шие Саша, шие,
а братчето Мише
отиде за млеко
со зелено шише.